

ΣΕ 3.2.85

Ο Κάρολος Κούν σε παιδική ηλικία

Όπως αφηγείται ο ίδιος Πρώτες δοκιμές του Κάρολου Κούν για τ'ό θέατρο

Ηθοποιός στο γυμνάσιο σημειώτης στο κολλέγιο

Ο Κάρολος Κούν έχει περάσει τα έβδομητά χρόνια του. Και είναι πολλά πράγματα γνωστά από τότε που, καθηγητής στο αμερικανικό κολλέγιο της Αθήνας, έκανε τις πρώτες θεατρικές παραστάσεις του, τους «Ορνίθες», τόν «Πλούτο» του Αριστοφάνη, την «Τρικυμία» του Σαίξπηρ, με ηθοποιούς τους μαθητές του κι ανάμεσα σ' αυτούς τόν Χόρν, τόν Σολωμό, τόν Σεβαστιόκαυλο. Από κει ξεπήδησε η ρίζα του «Θεάτρου Τέχνης».

Λιγότερο γνωστό είναι τα παιδικά χρόνια του δόκαλου. Πρόσφατα σέ δθνηοικό περιοδικό, ο Κάρολος Κούν αφηγήθηκε μερικές άγνωστες λεπτομέρειες της παιδικής και της εφηβικής ζωής του, στην Μικράσια, στην Πόλη, στην Αγγλία. Από τό περιοδικό αυτό μεταφέρουμε μερικά στοιχεία για τις πρώτες σχέσεις του Κούν με τό θέατρο, σχέσεις που προσηγήθηκαν από τις παραστάσεις του κολλεγίου της Αθήνας. Αφηγείται, λοιπόν, ο Κούν πώς στό σχολείο του, όταν ήταν 14 χρονών, τόν διάλεξαν για νά άπαγγείλει ένα ποίημα του Κίτλινγκ.

—Μέ είχαν εκλέξει από τήν τδή νά τ' άπαγγείλω εγώ. Αλλά φοβόμουνά μ'ήν ξεχάσω τά λόγια κι έκανα τόν κόσμο ανάστατο νά μ'ήν τό πώ, με φόβο βέβαια μ'ήν τυχόν κάι μού κόμουν τό Σεβαστιόκραιο για τιμωρία κάι δέν με άφηνουν νά πάω σπίτι. Τελικά, τί έγινε; Δέν τό άπάγγειλα. Αλλά ένα χρόνο άργότερα, 15 χρονών περίπου, έπαίξα στό θέατρο τής τδής, ένα έργο του Γκολαγουέρβυ. Ήταν τότε, που άρχισα νά παίρνω βάρρος κάι μ'ήμουα σέ κανονική έποφή μ'άλλα τό παιδί. Από κει κάι έπειτα έπαυσε, ό πόνος κι έπαυσα μετά υνάνα.

Οι σχέσεις του με τούς Έλληνες τής διασποράς Οι γνωριμίες του Τζούς με νεότερους Οδυσσείς

Επιδράσεις παιδικών έμπειριών στά διηγήματα - μυθιστορήματα

Θά μπορούσε νά πεί κανείς πώς τό έργο του Τζάιμς Τζούς είναι αυτοβιογραφικό; Σέ πολλά σημεία οι έμπειρίες από τήν παιδική κάι τήν εφηβική ζωή του περνάνε τόσο έντονα στό βιβλίό του, πού πιθανώς τό έργο του νά μ'ήν είναι αυτοβιογραφικό καθαρά, αλλά έπηρασμένο σέ μεγάλο βαθμό από τά όσα έζησε. Αυτό, άλλωστε, είναι ένα φαινόμενο πού συναντά κανείς συχνά στην παγκόσμια πεζογραφία.

Ο Τζούς γεννήθηκε σ' ένα άστικό πρόσσιο του Δουβλίνου, τό 1822, έχων δηλαδή περάσει πάνω από εκατό χρόνια από τήν γέννησή του. Κάι τό Δουβλίνο ή ή Ιρλανδία γενικότερο, σημάδεψαν τό έργο του μεγαλύτερου ίως άναγεντή του μυθιστορημάτος. Πατέρας του ήταν ό Τζών Τζούς, πού άποτέλεσε τό μοντέλο για πολλά πρόσωπα των θιθίων του. Ο πατέρας αυτός ήταν άνθρωπος άνοιχτόκαρδος, έπιπόλαιος, σπάταλος, θυμολόχος, καγατζής κάι μέθυσος. Παντρεύτηκε τή Μαίη Ρέυ, βαθιά θρησκοέυμένη νέα, πού ή σημαντική προίκα της βοήθησε ώςτό κάποια χρόνια ή οικογένεια νά περάσει άνετα, μέχρι νά τό σπαταλήσει όλα ό Τζών σέ κακές έπιχειρήσεις κάι πολιτικούς έρασιτεχνισμούς.

Διαβάζοντας ένα κομμάτι από τό «Πορταίτο του κολλιτέχνη», θά έπουμε τήν εικόνα πού έχει για τόν πατέρα του ό Δαίδαλος-Τζούς: «Ο πότερας μου ύπήρε κωπηλάτης, φοιτητής, έρασιτέχνης ήθοποιός, έρασιτέχνης τενορός, θοριβδής πολιτικός χωρίς έκλογική πελατεία, μικροκαπιταλιστής, μικροειδικτήτης, μοχός, γραμματικός κάποιου, δθβεν θιομάχνας οινόποιου, είοπράκτορας, φώρων, χρεοκόπος, ψευταράς κάι καυχαϊστής του παρελθόντος του».

Εξόλλου, ο μικρότερος άδελφός του Τζούς, ό Στανιόλαος, τό θιθίλο του «Ο έπίτροπος του άδελφού μου», δίνει μιά φοβερή περιγραφή όπου ό πατέρας του δοκιμάσε νά στραγγαλίσει, μεθυσμένο, τή μάνα τους κάι άρμυσαν τά δύο παιδιά κάι τήν έσωσαν. Ο Τζούς τήν τότε δώδεκα χρονών. Ας σημειωθεί, ότ τό ζεύγος άπέκτησε 16 ή 17 παιδιά, τρία-τέσσερα πέθαναν από τή γέννα, άλλα ήταν ραχτικά, όλα ύπεφθαν από ρευματισμούς. Μετά τό θάνατο της μητέρας κάι ενώ ή φατρία είχε πέσει στην οικογένεια, ό πατέρας ούρλιαζε μεθυσμένος: «Δέν θά δουλεύω ενώ νιά ένα τσούσου λιωσμέ-

Τζάιμς (ή Τζίμ, όπως τόν φώναζαν) όλα αυτά τόν δίνουν υλικό για γραφή.

Σ' ένα διηγήμα του από τούς «Δουβλινέζους», τό πρώτο του βιβλίο, ό Τζούς δίνει ακόμη ένα συγκλονιστικό πορταίτο πατέρα πού, φυσικά, είναι ό πατέρας του. Πρόκειται για τό διηγήμα «Τά αντίγραφα», μέ ήρωα τό Φέργυσον, ένα μικρούπλληλο έταίριας, έπιρρητή στό μεθύσο κάι φυγόπονο, ψευτή κάι άνίκανο, πού έξετελλίζεται καθημερινά από τόν προϊστώμενό του, αλλά τό θρόδυ, όταν φτάνει στό σπίτι του μεθυσμένος, παίρνει τήν έκδίκησή του δέρνοντας τό μικρό του γιό. Τό διηγήμα είναι συγκλονιστικό.

Στους «Δουβλινέζους» θά έπεί κανείς τήν παιδική ζωή του Τζούς, έστω ποραιοποιημένη έν μέρει, καθώς κάι τήν κοινωνία του Δουβλίνου στό τέλη του πραιογόμενου αιώνα. Κάι, βέβαια, ό όλα ποίζουν ρόλο οι θρησκευτικές διαμάχες κάι τά πολιτικά γεγονότα τής χώρας. Ο Παρνέλ είναι από τά πρόσωπα πού σημάδεψαν τή Ιστορία τής Ιρλανδίας. Όταν μεγάλωσε ό Τζούς, έγραψε κάπου: «Παρνέλ: Ρωμαιοί, Ιησούς κάι τά πληθία των Εβραίων πού ούρλιαζαν Αρον, Αρον, σπαίρωνον αυτούς».

Στόν θρησκευτικό τομέα, οι Τζούς θεωρούσαν τούς έαυτούς τους καθολικούς. Αυτό, όμως, δέν είναι άπόλυτα άκριβες. Πραγματική καθολική ήταν μόνο ή μητέρα τους. Οι άλλοι δόταν ήταν καθολικοί έπιδήν ήταν έχθροι των Αγγλων, πού ήταν προτεστάντες. Ακόμη, τή στάση του Τζούς στό θρησκάι κάι προπονός για τούς λειτουργούς της, θά τή διαμορφώσει ή φοίτηση στό σχολείο των παπιδών, μέ τις συγκλονιστικές για τό παιδί έμπειρίες. Όλα αυτά θά βρίσκουμε στό «Πορταίτο του καλλιτέχνη».

Στά έξι χρόνια του ό μικρός Τζάιμς θά σταλεί στό σχολείο Κλόνγκκοκς Γούντ, ένα κηρύλο γοιθικό κτίριο, όπου ό μετέπειτα συγγραφέας θά ζήσει τις πιο φοβισμένες στιγμές τής ζωής του. Η πειθαρχία των καθολικών δασκάλων είναι άποπνικτική κάι άδίκη. Μέρες κάι νύχτες είναι έξόσου τρομακτικές. Αργότερα ό Τζούς θά πεί «άνα βιογραφία του: «Δέν έβρισε τί θά πεί ν' άντραπεί στην Ιρλανδία».

αυτοβιογραφία, τουλάχιστον πιο ξεκάθαρα από τά άλλα βιβλία του.

Νεανικά

Αργότερα ό Τζάιμς Τζούς έγγράφεται στό κολλέγιο Μπελβεντέρ, όπου του δίνουν κάι ύποτροφία κάι όπου κερδίζει θραβεία. Τότε

ή ζωή στό σπίτι μέ τό μέθυσο πατέρα γίνεται άφόρητη. Ο Τζούς γνωρίζεται μέ τή Νόρα Μπερνάλ κάι τήν παντρεύεται, για νά δημιουργήσει νέο θόρυβο γύρω από τό όνομά του, καθώς ή Νόρα είναι μιά έπαρχιώτισσα νοσοκόμα, άσχετο άν άποδείχτει τέλεια συντροφος ενός άνθρώπου δύσκολου. Στά χρόνια πού άκολουθούν, ό Τζούς γίνεται περιπλανώμε-

Ο Τζάιμς Τζούς, άνάμεσα στά άλλα, έπαιζε κάι κιθάρα

συμπληρώνει ή μόρφωση του, διδάσκειτα ιταλικά, διαβάζει φιλοσοφία. Στά δεκαεπτά χρόνια του έγγράφεται στό καθολικό πανεπιστήμιο, στό τμήμα Ιατρικής, τό όποιο, όμως, δέν θά τελειώσει ποτέ. «Γιατί;» τόν ρωτούν οι φίλοι του κάι εκείνος άπαντά μέ ύπεροψία: «Γιατί είμαι καλλιτέχνης».

Από τό 1902 ό Τζούς άρχίζει τά ταξίδια του, πού ούσιαστικά δέν θά τελειώσουν ποτέ. Θ' άρchiσει από τό Παρίσι, όπου θά γνωριστεί μέ τόν Ανατόλ Φρανς. Αργότερα θά γνωριστεί μέ τό Γέιτς, τή λαίδη Γκρέγκορυ, πού έχουν για θάση τους τό θέατρο Αμπεύ. Σέ λίγο πεθαίνει ή μητέρα του, όπου όμως δέν θά δε-

νος, για άρκέτα χρόνια ζει κάι έργαζεται από τήν Τεργέστη. Στη διάρκεια του πρώτου πολέμου πηγαίνει στη Ζυρίχη άνογκαστικό. Η ζωή του Τζούς άποδεικνύεται πολυτάραχη, μέ δυσκολίες, μέ δονεικά, μέ έκμετάλλευση άόλημ κάι του άδελφού του Στανιόλαου, πού τόν κουβαλάει στην Τεργέστη.

Ο Τζούς, όσο μεγαλώνει, μοιάζει σέ πολλά στόν πατέρα του, γίνεται μέθυσος κάι τεμπέλης. Αλλά έχει τό μεγάλο πρσόν νά γράφει. Πρώτο τούς «Δουβλινέζους», σχεδόν παράλληλα «Τό πορταίτο του καλλιτέχνη» κάι, τελικά, τό άριστοέργημά του κάι ίσως τό πιο σημαντικό βιβλίο του αιώνα, σ' όλο τόν κόσμο, τόν «Οδυσσεία» του.

Οι Έλληνες

πού ζούσαν εκεί. Τό ίδιο γίνεται κάι στη Γενεύη. Οι πιο στενοί Έλληνες φίλοι του ήταν ό Παύλος Φωκάς, Κεφλωνίτης, πού του διδάσκει Ελληνικά από Τζούς, κάι ό Παύλος Ρουτζέρος, από τή Θεσσαλονίκη, μαθητής παλιά του «Δελασάλ».

Μά πέρα από αυτούς, γνωρίζει ένα πλήθος Ελλήνων τής διασποράς, μέ τούς όποιους συνδέεται, γλεντεί, μαθαίνει. Είναι μικροί Οδυσσείς, πού κάνουν τή δική τους περιπλάνηση ανά τόν κόσμο. Πολλοί πιστεύουν πως εκεί διαμορφώθηκε ό πιο σημαντικός συγγραφέας του αιώνα, ενώ βέβαια δέν πρέπει νά ξεχνάει κανείς ότι οι παιδικές έμπειρίες του Τζίμ, οι πίκρες πού του έχουν δώσει οι συμπατριώτες του (μέχρι τό θιβίλο του κάμανε) περνούν μέσα σ' όλα τά βιβλία - κάι τόν «Οδυσσεία», άλλο κάι στό τελευταίο του «Τό έζνημα του Φίνεγκαν».

Δέν χωράει σ' αυτές τις στίπλες ούτε άνάληση του «Οδυσσεία», ούτε λεπτομερής άναφορά στις αντίστοιχες των προώπων του θιβίλου μέ τά πρόσωπα τής «Οδυσσείας». Θ' άέξει, όμως, ν' άναφερθεί κανείς στις σχέσεις του Τζούς μέ τούς Έλληνες κάι πώς τούς έέλεσε. Μιά μέρα συζητούσε μέ τό φίλο του τόν Μπαζέν (πού έγραψε τή βιογραφία του Τζούς) κάι τή στιχομυθία τους ήταν ή έξης:

—Μπαζέν, πείσου πως σου φαίνονται οι φίλοι μου οι Έλληνες;

—Δέν νομίζω πως μ' άρέσουν, μοιάζουν πιο πολύ μέ Εβραίους. Μιλάνε όλοι μαζί κάι κανένας δέν όλοει κανέναν.

—Καίτεις, είναι σπασδαίοι άνθρωποι κάι για μένα πολύ χρήσιμοι. Ο Νικόλας Σάντας ήταν άγράμματος, όμως μπορούσε ν' άπογγείλει δόκλιχες ραφιδες από τόν Όμηρο. Ο Παύλος Φωκάς, φορτωμένος μ' αυτό τό ένδοξο όνομα Βυζαντινών αυτοκράτορα, είναι ένας μικρούπλληλος σέ έμπορική έπιχείρηση...

Κάι παρακάτω λέει στόν Μπαζέν: «Ξέρεις, Μπαζέν, πιστεύω πως ό καλύτερος δρόμος για νά μπεις στο πνεύμα τής άρχαίας Ελλάδας είναι ό σύγχρονος Έλληνας».

Πολλά θά μπορούσε νά πεί κανείς ακόμη για τόν Τζούς, τή ζωή του, τό έργο του, τις παθήσεις των ματιών τους (έμεινε σχεδόν τυφλός από τό ένα μάτι στό τελευταία χρόνια του), μά τότε θά χρειαζόταν ένα όλόκληρο βιβλίο. Ας πούμε, κλείνοντας,

Τά νέα βιβλία

Γιάννη Τσάρα:
«Η τελευταία άλωση
τής Θεσσαλονίκης»

Σ' αυτόν τόν τόμο ό κ. Τσάρας φιλόλογος κάι μελετητής, έχει συγκεντρώσει τά διάφορα κείμενα πού μιλούν για τήν τελευταία άλωση τής Θεσσαλονίκης, στό 1430. Υπάρχουν διάφορα κείμενα: ιστορικά, χρονικά, μονωδίες, παρράσεις κ.α. Κάι δέν λένε τά κείμενα αυτά μόνον τί διηγώθηκαν οι ιστορικοί τής έποχής, μά κάι τί διαδόθηκε άργότερα κι ακόμα κάι τί φαντάστηκε ό λαός κι έπαισε γύρω από τό περιστατικό εκείνο τής άλωσης. Τά κείμενα δίνονται μεταφρασμένα, μέ εισαγωγικά σημείωματα κάι μέ σημειώσεις, τόσο πού νά μ'ήν κουράζουν τόν μη ειδικό. Μερικές φορές γίνεται άναφορά στη σχετική βιβλιογραφία, κι αυτό για τούς άναγνώστες πού θά θελήσουν νά σκαλοήσουν περισσότερο μέ τό θέμα. Στο βιβλίο περιλαμβάνονται κείμενα του Ιωάννου Αναγνώστη, του Φραντζή, του Χαλκοκονδύλη, του Αϊακ πασά Ζαντίε, του άρχιεπισκόπου Δωροθέου κάι άρκέτες μονωδίες καθώς κάι άλλα σχετικά κείμενα. Τό βιβλίο συμπληρώνεται μέ ευρετήριο κάι κομμάτια μέ φωτογραφίες παλιών μνημείων τής Θεσσαλονίκης (Εκδόσεις Κυριακίδη).

Ε.Α. Κοκκόλη:
«Γιά τό Άξιον Εστί
του Ελύτη»

Ο συγγραφέας γράφει κάτω από τόν τίτλο «μιά όριστική μισοτελειωμένη άνέγνωση», κάι στό προλόγιο του σημείωμα γράφει: «Η έποφή μέ τό έργο είναι ένας άνοιχτός λογαριασμός. Μπορεί βέβαια, κάποια στιγμή νά σταματήσει νά λογαριάζει κάι πώς τόν - νά σταματήσει συνειδητά / έξωτερικά ύποσυνείδητα / έσωτερικά όμως; Κι άν τόν λογαριασμό τόν έναπαύσεις, τότε ή έποφή σου θά έχει άλλους ή κάι άλλους ρυθμούς, θά άκούμπει σε άλλο ή κάι άλλα σημεία. Εκτός κι άν ή ζωή πού κύλιε στο μεταξύ (έρωτες, θάνατοι, άκόμα κάι τό ελάχιστο, άλλα έργα τέχνης, κοινωνικές διαφοροποιήσεις: κάθε δηλαδή άναδιάταξη στό μικρό - κάι στο μακροπαραβιβάλλον) δέ σ' έχει όγγιξει θωπευτικά, τραυματικά, έπιπόλαια, θαύτερο, όπως, άν υπήρχες ζωντανός, ή έπαφή σου δέν θά είναι αυτή πού ήταν. Όλα αυτά, θά έναπαληπτικά κάι διόλου πρωτότυπα, έπιχειρούν ά νά έξηγηθούν τόν ύποτίτλο του βιβλίου: μιά όριστικά μισοτελειωμένη άνέγνωση του Άξιον Εστί, κάι θ) νά προτείνουν στόν άναγνώστη τόσο τό ποίημάτος του Ελύτη όσο κάι τών σελίδων πού έδώ άκολουθούν, μιά «στίση», νά παραδχεται κάθε φορά πώς ή άνέγνωση του είναι μιά ύποθεση όριστικά μισοτελειωμένη. (Εκδόσεις «Γιουνιέρ-οιτ Σιούντιο Πρές»).

Γ.Π. Σαββίδη:
«Μικρά Καθαφικά»

△△△△△

11

△△△

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

مجلس

مجلس

...

.....

~~~~~

10

.....

...

~~~~~

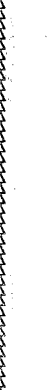
Wahia

[illegible]

△△△

△
△
△
△
△
△

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

444

~~~~~

11-11-11